

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/399/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812213105
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812213105.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu Stavebné bytové družstvo, Rožňava, IČO: 31 686 966, so sídlom Budovateľská 49, Rožňava, právne zastúpeného JUDr. Erikou Simanovou, advokátkou so sídlom Akademika Hronca 9, Rožňava, proti žalovanému BHS Development, s.r.o., IČO: 44 039 778, so sídlom Kamenná 81, Nitra, právne zastúpenému Mgr. Štefanom Slováčikom, advokátom so sídlom Farská 34, Nitra, o zaplatenie 3.909,81 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava z 31. mája 2013, č.k. 10C/9/2013-156 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ako aj vo vzťahu medzi žalobcom a štátom.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Predmetom konania je nárok žalobcu proti žalovanému na zaplatenie sumy 3.909,81 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne z dlžnej sumy od 11.09.2012 do zaplatenia z titulu náhrady škody.

Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 31. mája 2013, č.k. 10C/9/2013-156 konanie vo veci zastavil a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 234,50 eur súdneho poplatku a vo výške 1.764,72 eur trov právneho zastúpenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti uznesenia, platbou u právneho zástupcu žalovaného Mgr. Štefana Slováčika.

Ďalším výrokom súd prvého stupňa priznal svedkovi L.. M. Ž., nar. XX.X.XXXX, bytom S., A. XXXX/XX, svedočné vo výške 100,64 eur a uložil učtárni tamojšieho súdu uhradiť priznané svedočné svedkovi v lehote do 15 dní od doručenia právoplatného uznesenia. a súčasne žalobcu zaviazal uhradiť na účet tamojšieho súdu trovy štátu vo výške 100,64 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Súd prvého stupňa vydal platobný rozkaz, ktorý bol zrušený v dôsledku podaného odporu žalovaným v zákonnej lehote. Následne žalobca po vykonanom dokazovaní vzal žalobu v celom rozsahu späť a požiadal, aby súd konanie zastavil a účastníkom nepriznal náhradu trov konania. Ako dôvod späťvzatia žaloby označil využitie komplexného postupu pri riešení problematickej kanalizácie.

Súd prvého stupňa poukázal na ustanovenie § 96 ods. 1 O.s.p. a konanie vo veci samej zastavil.

Výrok o náhrade trov konania súd prvého stupňa odôvodnil podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p., pričom poukázal na to, že žalobca žalobu vzal späť po tom, ako žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu a súd vykonal dokazovanie vo veci samej. Späťvzatie žaloby je potrebné hodnotiť ako procesný neúspech žalobcu v konaní, nakoľko k späťvzatiu nedošlo z dôvodu správania sa žalovaného po podaní žaloby na súd.

Trovy konania na strane žalovaného pozostávajú zo súdneho poplatku za odpor proti platobnému rozkazu vo výške 234,50 eur podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a z trov právneho zastúpenia žalovaného advokátom, vychádzajúc z hodnoty konania 3.909,81 eur, t.j. hodnoty pohľadávky bez jej príslušenstva za 6 úkonov právnych služieb podľa § 10 ods. 1, 2 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, vrátane 20 % DPH. Celkové trovy na strane žalovaného, ktorých vynaloženie mal súd prvého stupňa za dostatočne preukázané, a k náhrade ktorých bol žalobca zaviazaný, činia sumu 1.999,22 eur.

Súd prvého stupňa nevidel dôvod na nepriznanie trov konania medzi účastníkmi podľa § 150 O.s.p. ani v predmete konania, ani v pomeroch účastníkov.

Výrok o povinnosti žalobcu uhradiť trovy štátu odôvodnil súd prvého stupňa podľa ustanovenia § 148 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalobca zavinil zastavenie konania a preto je povinný nahradiť trovy tohto konania. Trovy štátu vznikli vyplatením svedočného v sume 100,64 eur.

Proti tomuto uzneseniu, a to proti výrokom o trovách konania, podal žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalovanému náhradu trov konania neprizná.

Podľa názoru žalobcu súd prvého stupňa mal pre rozhodovanie o trovách konania aplikovať

ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. Za dôvody hodné osobitného zreteľa žalobca považuje doteraz nevyjasnenú otázku, či je sporné kanalizačné potrubie oprávnenou alebo neoprávnenou stavbou, ku ktorej síce nie je zriadené vecné bremeno a nebola zdokumentovaná ani v stavebnom konaní, ale na pozemku sa nachádza najmenej od roku 1974 a slúži ako príslušenstvo k bytovým domom už od ich uvedenia do užívania v tomto období, ale aj správanie sa žalovaného pri vzniku škody. Poukázal na to, že v obci N. nie je vybudovaná verejná kanalizácia, pričom z vykonaných dôkazov je nepochybné, že k poškodeniu kanalizačného potrubia došlo v mieste činnosti stavebných mechanizmov, ktoré realizovali stavbu pre žalovaného a na jeho pozemku, pričom zástupcovia žalovaného poskytovali súčinnosť žalobcovi pri odstraňovaní následkov havárie na potrubí. Zo správania sa svedka Ing. Kováča, ktorý zastupujú žalovaného (stavebníka) zodpovednosť neodmietol, ale dokonca pripravil rozpočet na opravu kanalizácie a uviedol, že „peniaze sú“ nadobudol žalobca presvedčenie, že žalovaný svoju zodpovednosť za škodu uznáva a že ju po vykonaní opravy nahradí. Žalovaný nenamietal, že on je len Obstarávateľom, ale stavbu realizuje, a teda aj za prípadné škody objektívne zodpovedá, iná spoločnosť (Venda stav, s.r.o., Nitra). V priebehu pojednávania nakoniec obidve procesné strany dospeli zhodne k záveru, že problematiku je vhodnejšie riešiť komplexne vybudovaním čističky odpadových vôd a nepostupovať voči sebe navzájom represívne, pretože škody súvisiace s problematickou kanalizáciou vznikajú na obidvoch stranách, hoci ich nezavinili, len znášajú následky spôsobu výstavby sídlisk pred 40 rokov. Ďalej poukázal na to, že oprávnenosť nároku žalobcu v celom rozsahu, t.j. otázku zodpovednosti žalovaného za škodu a rozsah škody by zrejme bolo možné posúdiť len v dlhotrvajúcom súdnom konaní so znaleckým dokazovaním. Žalobu podal žalobca v podstate z dôvodu, že žalovaný, resp. L. G., ktorý vystupoval v mene stavebníka zodpovednosť za škodu neodmietal a poskytoval súčinnosť pri jej odstraňovaní.

K odvolaniu žalobcu podal písomné vyjadrenie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch o trovách konania potvrdil ako vecne správne.

Na zdôvodnenie vyjadrenia uviedol, že sa nestotožňuje s názorom, že súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní o trovách aplikovať ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p.. Za dôvody hodne osobitného zreteľa nie je možné považovať doteraz nevyjasnenú otázku, či je kanalizačné potrubie oprávnenou alebo neoprávnenou stavbou. Nevyjasnenie tejto otázky nie je možné považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, ale za skutočnosť, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ako aj bremeno tvrdenia, nakoľko nepreukázal skutočnosti, ktoré uvádzal v žalobe.

Ďalej žalovaný uviedol, že skutočnosť, že zástupcovia žalovaného poskytovali súčinnosť žalobcovi pri odstraňovaní následkov prasknutého potrubia ešte nijakým spôsobom nezakladá a nepreukazuje zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu. Ak by žalovaný uznával takúto zodpovednosť za spôsobenie škody, nedošlo by k súdному sporu. Taktiež považuje za nezmyselné podanie žaloby z dôvodu, že žalovaný, resp. L. G., ktorý vystupoval v mene Stavebníka, zodpovednosť neodmietal. Taktiež nie je možné ospravedlňovať podanie žaloby a odôvodňovať nepriznanie trov konania skutočnosťou, že jednotlivé strany sporu znášajú iba následky spôsobu výstavby sídlisk spred 40 rokov.

Žalovaný má za to, že žalobca si mal uvedomiť všetky nevyjasnené a potenciálne problematické a sporné otázky celej záležitosti skôr, ako podal žalobu na súde a primäl žalovaného k tomu, aby bránil svoje práva v konaní pred súdom. Žalobca si mal už pred podaním samotnej žaloby uvedomiť, že bude prospešnejšie, keď finančné prostriedky a svoju energiu a čas vynaloží na vybudovanie čističky odpadových vôd a na zosúladenie svojho aktuálneho stavu so stavom, ktorý vyžaduje právny poriadok Slovenskej republiky, konkrétne zákon č. 364/2004 Z.z. o vodách (vodný zákon), ako aj zákon č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach. Napriek tomu, že ani žalovaný nechce postupovať voči žalobcovi represívne, vznikli mu, nie jeho zavinením, oprávnené trovy konania, pozostávajúce zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia. Žalobca spôsobil, že sa konanie, ktoré sám inicioval, muselo zastaviť.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že žalobca podal odvolanie v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku o trovách konania, ako aj konanie mu predchádzajúce, v súlade s ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., pričom vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.).

Odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa je jasné, logické a presvedčivé. Odvolací súd preto v podrobnostiach poukazuje na písomné odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu odvolací súd uvádza:

V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Výnimočne pri takých trovách, ktoré by pri riadnom priebehu konania nevznikli, spravuje sa náhrada trov zásadou zavinenia (§ 146 ods. 2 O.s.p.). Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniel, že konanie muselo byť zastavené a je preto povinný nahradiť trovy konania odporcu. Ak však

navrhovateľ vezme návrh späť a ide o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., t.j. návrh bol vzatý späť pre správanie odporcu, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Odvolací súd sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že v danom prípade je namieste o trovách konania rozhodovať podľa zásady zavinenia, t.j. podľa § 146 ods. 2 O.s.p..

Zo spisového materiálu zrejme, že žalobca podal na súde návrh na začatie konania, ktorý následne zobral späť. Súd prvého stupňa sa dôvodmi spätvzatia pri svojom rozhodovaní o trovách konania náležite zaoberal a vyporiadal sa aj s otázkou, ktorý z účastníkov zaviniel zastavenie tohto konania z procesného hľadiska.

Ďalej odvolací súd poukazuje na to, že zo spisového materiálu nevyplývajú žalobcom tvrdené skutočnosti o dôvodnosti ním podaného návrhu na začatie konania. Preto tieto dôvody jeho odvolania v danej veci neobstoja.

Dôvody odvolania žalobcu neobstoja ani v časti, v ktorej uviedol, že súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., pretože v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by takýto postup súdu odôvodňovali - na čo poukázal aj žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu.

Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. V tejto súvislosti súd prihliada na okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a k postoju účastníkov konania v priebehu konania. Pri posudzovaní okolností osobitného zreteľa hodných je potrebné prihliadnuť k osobným, majetkovým, zárobkovým a iným pomerom všetkých účastníkov, teda nielen toho, ktorého by podľa všeobecného ustanovenia stíhala povinnosť nahradiť trovy konania, ale i toho, ktorého majetková sféra by bola použitím tohto ustanovenia dotknutá.

Odvolací súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci nie sú žiadne dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Samotný žalobca poukázal na to, že oprávnenosť jeho nároku v celom rozsahu, t.j. otázku zodpovednosti žalovaného za škodu a rozsah škody, by zrejme bolo možné posúdiť len v dlhotrvajúcom súdnom konaní so znaleckým dokazovaním. Žalobu podal žalobca v podstate z dôvodu, že žalovaný, resp. L.. G., ktorý vystupoval v mene stavebníka zodpovednosť za škodu neodmietal a poskytoval súčinnosť pri jej odstraňovaní. Takýto dôvod nemôže obstať ako dôvod hodný osobitného zreteľa pre použitie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., zvlášť za situácie, že žalovaný na obranu svojich práv využil platené služby advokáta.

Pokiaľ ide o správnosť a účelnosť priznaných trov právneho zastúpenia žalovaného, odvolací súd poukazuje v podrobnostiach na dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia, ktoré sú správne, logické a presvedčivé. Navyše, správnosť výšky trov konania, ako ju ustálil súd prvého stupňa, nebola v odvolaní žalobcu ani namietaná.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správne.

Ostatné výroky uznesenia súdu prvého stupňa neboli napadnuté odvolaním žiadneho z účastníkov, preto ich odvolací súd nepreskúmaval a v tejto časti uznesenie nadobudlo právoplatnosť.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., t.j. podľa zásady úspechu. Žalobca v odvolacom konaní nemal úspech, úspešný žalovaný si neuplatnil náhradu trov odvolacieho konania, preto ich náhrada účastníkom nebola priznaná.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.